

Béke hírnökök

1998. SZEPTEMBER 13.

ALAPÍTVÁ: 1895

XCII. ÉVF. 35. SZÁM

A BAPTISTA TEOLÓGIAI AKADEMIA ÚJ TANÉV KEZDETÉN

Szeptember 15-én kezdődik a Baptista Teológiai Akadémia 93. tanéve. A Hittudományi Karon mintegy 100 hallgató tanul a második évfolyamtól az ötödikig. Az első évfolyamra 39-en jelentkeztek. E cikk írása idején még tartanak a pótfelvételik, ezért még nem lehet tudni, mennyien kezdik el a tanulást. A szorgalmi időszak hagyományosan csendes héttel kezdődik. Ez jó lehetőség arra, hogy a diákok megújult lelki erővel, lelkesedéssel kezdjenek a tanuláshoz, úgy, mint akik a Szentlélek vezetése nyomán indultak tanulni a teológiára.

Elsősorban a teológiai szakos hallgatók között beszédtéma az évközi beosztás. Ki melyik gyülekezetben tölti a tanévet? Több szempontot – többek között a gyülekezetek kérését – figyelembe véve igyekszik Hegyi András testvér Pátkai Béla missziói titkárral megtalálni a hallgatók gyülekezetét.

Az oktatók, az oktatás hátterét biztosító testvérek is tervekkel, lelkesedéssel, a „még jobban” szándékával kezdik az új tanévet.

Reménységünk szerint az 1998/99-es tanévben megtörténnek az akkreditációk. Erre a folyamatra évek óta készül az intézmény.

Az 1993-ban elfogadott Felsőoktatási Törvény meghatározta az államilag elismert felsőoktatási intézmények törvényes működési feltételeit. A törvény az államilag elismert intézmények alkalmankénti minősítését rendelte el. A minősítési folyamat (akkreditáció) első alkalommal 2000-ig minden intézményben lezárul. Teológiánkra a most kezdődő tanév végén kerül sor. A minősítő bizottság egyházi intézményekben nem vizsgálja az oktatás tartalmát (nem is vizs-

gálhatja!). Legfontosabb szempontok: az oktatás minősége, a megfelelő infrastruktúra, az intézmény működésének jogszerűsége.

A teológia fenntartójának képviselőjében egyházunk Szövetségi Tanácsa civil szakok indítását határozta el. A hatályos törvények szerint egy új szakot először be kell indítani, majd azt működés közben megvizsgálva dönt a Magyar Akkreditációs Bizottság az állami elismertetésről.

Az 1998/99-es tanévben indult Bölcsészettudományi Kar mint civil szak. Történelem, kommunikáció, szolfézs-zeneelmélet-karvezetés, valamint egyházzene tanári szakokon több mint hetvenen kezdik a második tanévet. Az első évfolyamra több mint százán jelentkeztek. Reménységünk, hogy ebben a tanévben megtörténik a világi szakok állami elismertetése.

Nagy örömünk, hogy az oktatás technikai feltételei folyamatosan javulnak. A nyári szünetben a FEFA pályázatunk kerete terhére – mintegy 3 millió forint – 12 új számítógépet vásárolhattunk a diákok használatára.

A gyülekezetek visszaigazolása is megerősíti látásunkat, hogy több gondot kell fordítani a lelki közösségre az intézményben. A napi áhítatokon túl szükség van a közösségépítés, a lelki megerősödés egyéb alkalmaira is. Olyan lelkigondozói, testvéri kapcsolatokra van szükség, amelyek akkor is segítséget jelentenek, amikor a végzős hallgatók szembesülnek a szolgálat terheivel.

Szeretnénk több alkalmat teremteni arra, hogy a civil szakok hallgatói is megismerhessék a Bibliát. Az egyéni lelkigondozás alkalmait szeretnénk visszaállítani. Különböző előadások mellett bibliai és egyháztörténelmi versenyt is szervezünk.

Reméljük, hogy ebben a tanévben sikerül elindítani a teológiai biblia-tanulmányozó csoportot, amely magja lehet egy későbbi gyülekezetnek. Ebben nagyon számítunk a hallgatókra.

Látásunk szerint a fővárosban tanuló diákok közreműködésével fiatalokat érhetnénk el az evangéliummal.

A teológia oktatói a hagyományokhoz híven az intézmény falain kívül is aktív szerepet vállalnak. A szeptembertől négy helyen (Debrecen, Pécs, Bp. – Újpest, Bp. – Rákosszaba) beinduló Bibliaiskolára eddig közel 150-en jelentkeztek. A vártnál nagyobb az érdeklődés.

Ez év végéig kidolgozásra kerül a lelkipásztor továbbképzés rendszere, amely az oktatók aktív előadói, szervezői munkájával valósulna meg.

Újabb tanév. Oktatók és hallgatók újabb ambíciói, tervei. Újabb lelkesedés.

Nem szeretnénk, ha emberi indítatásúak lennének. Isten országa működését szeretnénk munkálni. Tudjuk, hogy erőnk kevés, de bízunk elhívó Urunkban. A teológia nem állhatna fenn 1906 óta, ha nem tudhatta volna maga mögött baptista közösségünk áldozatos támogatását.

Kérjük, a testvérek imádságaikban ne feledkezzenek meg rólunk, hogy tanárok és diákok öröhelyeiken megállva betölthessék küldetésüket!

ifj. László Gábor
a BTA főtitkára

Pásztorok, pásztorok örvendezve...

beszámoló a Lelkipásztor Konferenciáról

Augusztus 24-én hétfőn délután 3 órától nagy számban érkeztek a baptista lelkipásztorok Balatonföldvára, hogy részt vegyünk az ősi helyen tartandó konferencián, amelynek idén újból a Balatonföldvári üdülő adott otthont. Nagy örömmel vettük birtokba az épületet, ahol egy-egy szobában kicsit zsúfoltabban voltunk (hisz pótágyakra is szükség volt), de a közösség összetartó erejét tapasztaltuk meg mindnyájan. Voltak, akik gépkocsival, mások vonattal, és némelyek, akik kerékpárral érkeztek. A fiatalabb nemzedékre tartozók közül többen így módon is vigyáznak testük edzettségére.

Összesen mintegy 100 lelkipásztor vett részt a találkozón.

Hétfőn este tartottuk a megnyitó istentiszteletet. *Dr. Almási Mihály* szövetségi elnök testvér arról szólt, hogy olyan lehet a lelkipásztorok testvéri közössége, mint egy felfűzött gyöngysor. Az egyes gyöngyszemekben betűk vannak, és ezek üzenetet hordoznak. Ha minden pásztor a helyén van, úgy jól olvasható a konferencia üzenete. Az, hogy együtt vagyunk, önmagában még kevés, kell hogy egyek legyünk mindnyájan a mindent és mindenkit elfogadó és szerető Úr: Jézus Krisztus által. Ha nem talán elszakadna a fonal, úgy szétgurulnának a gyöngyök, s a ráknézett üzenet nem juthatna el a címzetekhez. Igyekezzünk megtartani a Lélek egységét!

Kedd a misszió napja volt. A megnyitó áhítatot *Kotmájer Mihály* testvér vezette, majd *Pátkai Béla* missziói titkár testvér tartott általános missziói tájékoztatót. A nap folyamán felsorakoztak a közösségekben munkálkodó missziói ágak. Beszámoló hangzott el a gyülekezetplánálás, a sátormisszió, a szórványmisszió, az ifjúsági misszió munkájáról. A missziókerületek elnökei is szóltak a rájuk bízott területek missziójáról, örömeikről és terhekről, és mód nyílt a hozzászólá-

A Lelkipásztor Konferencia résztvevői

sokra is. A nap záróalkalma egy premier volt. A Billy Graham Videotéka legújabb szinkronizált filmjét: „A tékozló fiú” címűt tekintette meg a lelkipásztor-gyülekezet.

Szerdán, a szövetség napján *Zentai László* testvér vezette az áhítatot, majd az Újszövetség üzenetét hallgattuk. *Dr. Almási Tibor* főigazgató testvér, a Baptista Teológiai Akadémia Újszövetségi Tanszékének vezetője szólt az Újszövetség alapján arról, hogy milyen kísérhetők vagyunk, ill. hogy milyen ellenakciót ajánl az Újtestamentum mindezzel szemben. Még a délelőtti folyamán hallottunk az Értelmiségi Konferenciáról, valamint a készülő Szolgálati Rendtartás Gyülekezeti Rendtartás részéről. A délutáni program kezdetén *ifj. László Gábor* testvér, a BTA főtitkára tartott tájékoztatót az akadémia akkreditációjáról, és a lelkipásztorok számára előkészületben lévő bibliaiskolai továbbképzési programról. A délutáni folyamán még egy Újszövetségi előadás következett az 1Kor 3. fejezete alapján arról, hogy hogy jöhetnek

létre frakciók a gyülekezetben. Mindnyájan Krisztustól függünk. Jó ehhez ragaszkodnunk. Fórumbeszélgetés következett ezután. A szövetség vezetőinek mondták el a pásztorok észrevételeiket, tették fel kérdéseiket. Sok olyan dologról beszéltünk, amelyekre választ várnak a lelkipásztorok. Hasznosak ezek az alkalmak, amikor a bennünk szunnyadó kérdések felszínre kerülnek, és együtt is kereshetjük a választ. A beszélgetés lezárásaként arról szóltam, hogy amikor Isten népe megütöközött az amálekítákkal, és Mózes fönt a magaslaton felemelte a kezét, úgy erősebbek voltak, és győztek. Amikor leeresztette a kezét, mert elfáradt, akkor veszítettek. Közöttünk vannak Mózesek, Áronok, Húrok, Józsuék és a harcosok. Ősellenségünk és csapata ellenünk szervezkedik. Együtt az Úr erejével, békességével, segítségével győzzük le a sátán seregét! Ki-ki a maga helyén felelősséggel szolgálva.

Csütörtökön, a közösségápolás délelőtti *Papp Dániel* tuzséri lelkipásztor vezette az áhítatot, amit egy nagyon érdekesítő ószövetségi előadás követett. *Lőrinc Levente* lelkipásztor, a BTA Ószövetségi Tanszékének tanársegédje Nábot szőlője, és az akörüli ókori procedúra kapcsán mutatott rá Isten üzenetére. Még ebéd előtt tartottuk meg úrvacsorai közösségünket, amelyben az ott lévő pásztorok örvendezve nyújtottunk kezet egymásnak, és énekeltük: „Áldott legyen a frigy... / ... egyesít minket a hit, és menny felé megyünk!”

Köszönjük az Úrnak e néhány napot! Köszönjük *Bálint Kálmán* testvérnek áldozatkész gondoskodását! Jó volt Balatonföldváron lenni 1998 augusztusában. Soli Deo Gloria!

Mészáros Kornél
főtitkár

A pásztorok egy csoportja egyik előadás közben
Fotók: A. M.

Vasárnap délután ♦ Rovatvezetők: Szirtes András és Lőrik Levente ♦ Vasárnap délután

Hathatós vigasztalás

2Kor 1:1-7

Nyomorúság, szorongatás, keserűség, próba – nem éppen azok a kifejezések, amelyeket szeretünk. Mindig azt jelentik, hogy valami olyasmi veszi körül az életünket, ami nagyon rosszul érint bennünket, mert fájdalommal, csüggedéssel, reménységünk meggyengülésével jár együtt. Ilyenkor jó lenne kilépni helyzetünkéből, és máshol lenni, másnak az életét élni. Nyomorúságban a vigasztaló szó erőtlenséget, hihetlenséget, sőt néha hiteltelenséget sugall. Hívó emberekként pedig feladatunk, hogy vigasztaljunk, a nyomorúságban lévőknek kiutat mutassunk. Isten nagyon különleges eszközt ad a kezünkbe ahhoz, hogy ezt megtehessek: a mi életünkben is megenged keserű időszakot, szenvedést, próbát.

Pál arról beszél, hogy hogyan tapasztalja Isten vigasztalását, amellyel a reményt, a megnyugvást, elfogadást munkálja az életében. Számára csodálatos Isten, méltó a dicsőítésre, mert minden vigasztalás tőle jön. Annak ellenére mondja ezt, hogy rendkívüli mértékben, sőt erején felül megterhelhetett munkatársaival együtt, annyira, hogy még életben maradásuk felől is kétségeik voltak (8.v.). Hasonló helyzetben a legtöbb ember, köztük sok hívő is, Isten ellen lázad, megkérdőjelezi szeretetét és irgalmát. Értetlenül állhatunk az események előtt, de soha ne hagyjuk el hitünket. Pál munkatársaival együtt elszánta magát a halálra, de nem kétségbeesésében, hanem azzal a szándékkal, hogy nem önmagukban akarnak bízni, hanem Isten kezébe helyezi életüket. Ez a lemondás abból a felismerésből fakadt, hogy a halálos veszedelemben bármilyen próbálkozásuk meddő és hiábavaló lett volna. Az Úr azonban kimentette a halálos veszedelemből, és ebből a szabadulási élményből is fakadt a vigasztalás. A nehéz körülményből való kimenekedés jelenti ugyanis a legteljesebb vigasztalást.

Jó átélteni azt, hogy Isten a szabadító, de azért egy újabb kérdést jelent az, hogy miért van szükség minkre. Miért nem elég egyszer átélteni a szabadítás örömét? Miért nem teszi meg Isten, hogy a hívőt megvédi minden rossztól, nyomorúságtól? Pál, amikor hálát ad a vigasztalásért, akkor nem csupán magára gondol, hogy neki milyen fontos volt így is találkozni Isten szeretetével. Az is előtte van, hogy megvigasztalva most már ő is vigasztalhat másokat, továbbadhatja mindazt, amit Istentől nyert.

A misszióban jó, ha a szemünk előtt tartjuk, hogy a még bűneikben élő emberek többsége csupán akkor közeledik Istenhez, amikor valamilyen szorult helyzetbe kerül. Gyász, munkanélküliség, válás, anyagi megrendülés olyan események, amelyekbe már sokan beleroppantak, vigasztalás hiányában alkoholhoz, kábítószerhez, öngyilkossághoz fordultak. Vigasztalással csak akkor lehet hitelesen szolgálni, ha mi is átértük a nyomorúságot, és megtapasztaltuk benne Isten reménységét és kimenekedést munkáló szeretetét. Érdemes életünk nehézségeit úgy is végiggondolni, hogy azoknak nem csak a személyes életünkre való hatásait szeretnénk megérteni, hanem azt is, hogy a küldetésünk teljesítésében hogyan segíthetnek bennünket. Számunkra a megváltás örömezenetének, Isten bűntől szabadító kegyelmének hirdetése jelenti a vigasztalás alapját.

Nem csupán a hitetlen világ felé kell vigasztalással fordulnunk, hanem láthatunk magunk körül hívőket is, akik elkeseredettek körülményeik, helyzetük, életük eseményei miatt. Rájuk tekintve jó lenne, ha el tudnánk mondani azt is, hogy szenvedéseink értük is vannak. Ha hitetlenek előtt beszélünk is arról, amit Isten munkált az életünkben, sok gyülekezetünkben ritkán hallani, hogy valaki az átért vigasztalásról beszél bizonyágtételében. Pedig milyen nagy szükség lenne arra, hogy így erősítsük egymást hitben. Mert „ha szorongatattunk, ez a ti vigasztalásotokért és üdvösségetekért van, ha vigasztaltattunk, az a ti vigasztalásotokért van, amely elég erős ugyanazoknak a szenvedéseknek az elhordozására, amelyeket mi is szenvedünk.” (6.v.)

Hajnal Zoltán

Testi és lelki erősödés a Bethesdában

Annak idején Jeruzsálemben a Bethesdában, a kettőstóban, az öt oszlopcsarnokban nagyon sok beteg feküdt, várta, hogy megmozduljon a víz, melybe belépve meggyógyultak.

A balatonföldvári Bethesda üdülőben 18 szoba áll a pihenni vágyók rendelkezésére, 70-80 ember egyszerre veheti igénybe az új, fűdősobával ellátott, ízlésesen berendezett szobákat. Családommal és közel 50 lelki testvéremmel együtt egy héten keresztül éltük át, hogy a Spúr István utcai épület a testi-lelki felüdülés helye. A reggeli és a vacsora utáni közös áhítatok – Mónus Dániel lelkipásztor testvér a már megszokott, ugyanakkor tűzzel teli biztonyságtételeivel, a többi áhítatvezető bölcs igéi üzeneteivel, az üdülővendégek szívhez szóló tanúságtételeivel – igazán lelket emelő, nem túlzok: lelket gyógyító alkalmak voltak. Mindezek ráadásaként kaptuk a testi felüdülés lehetőségét. Istenünk ugyanis kiváló időt, jó strandolási lehetőségeket adott, kikapcsolódásunkat jól szolgálta az udvaron kialakított kosárlabda- és röplabdapálya és a pingpongasztalok. Mivel az ebédlőben tv és video is van, így napközben megnézhetjük a Billy Graham Társaság szinkronizált evangéliumi filmjeit. (Bár a választékot lehetne bővíteni, ajándék műsoros videokazettákat bizonyára szívesen fogadnának az üdülőben.) Talán először az üdülő munkatársaival kellett volna írnom, hiszen a szellemi táplálék mellett a legfinomabb testi eledelt kaptuk Kui Lászlóné Katika szakács jóvoltából, a változatos, kitűnően elkészített ételekről mindenki felsőfokban beszélt, igaz, a finomságok áldozatos, kemény munkával készültek. A gondnok, Bálint Kálmánné Margitka férjével és jó ideig fiával, Csabával is szinte egész napját az üdülőben töltötte, mert teendő, az akad bőven – mosás, takarítás, adminisztrációs munka, árubeszerzés. A két „alkalmi” segítség – a balatonszemesi Harmadás Anita, és a kéthetes teológiai gyakorlaton lévő Szalóczy Erzsébet – munkája jókor jött, de a gondnok Margitkának így is túl sok a feladat, ennek ellenére mindig alázattal végezte el a teendőit. Isten áldása kísérje a Bethesdában dolgozókat, az üdülő vendégeket, és a konferenciákra érkezőket!

N. I.

Egy pillanat, amikor éppen nem dolgoznak az üdülő munkatársai: Bálint Kálmánné, Kui Lászlóné, Bálint Kálmán, Szalóczy Erzsébet

Ünnepi megemlékezés 1998. augusztus 20-án Tahiban

Ebben az évben is „toronyzene” fogadta a Tahiba érkező testvériséget a Központi Fúvószenekar jóvoltából. A délelőtti istentisztelet keretében **Dr. Almási Mihály** egyházelnök tartott ünnepi beszédet, **Pátkai Béla** missziói titkár prédikált. Az áldott és felemelő testvéri találkozón a Központi Énekkar szolgált **Oláh Gábor** testvér vezetésével, és **Pátkai Imre** testvér közreműködésével. A délelőtti alkalom közös úrvacsorával zárult.

A Magyar Rádió a Kossuth adón augusztus 23-án vasárnap délelőtt 10. 05-től 11-ig közvetítette az istentiszteletet, amelyet itt közreadunk.

Ünneplő Gyülekezet, Kedves Testvérek!

Dr. Almási Mihály egyházelnök ünnepi beszédet mond

475 éve annak, hogy szeretett hazánkban a lutheranizmussal szinte egyidőben, a kálvinizmust pedig megelőzően – missziómunkába kezdtek a baptisták, akiket annak idején gúnyosan, anabaptistáknak, azaz újrakeresztelőknek neveztek. A baptista reformáció történetileg a reformáció második ága. Az egyik legnagyobb formátumú baptista reformátor, **Hubmayer Baltazár**, **Luther** rendtársa volt, és vele egyazon évben doktorált. Számos kiváló teológiai írás és könyv maradt utána, pedig fiatalon mártír sorsra jutott. 1528-ban

máglyán égették el Bécsben. Feleségét 3 nap múlva ugyanitt a Dunába folytatták.

Magyarországon 1523-ban, tehát 475 éve indult a baptista misszió. 25 évvel később, 1548-ban már törvényt alkottak a baptisták ellen. Ennek épp 450 éve. **I. Ferdinánd** 1548-as törvényének XI. cikkében ez áll: „... Az ország karai és rendei elhatározták, hogy az anabaptisták..., kik még az országban vannak, mindenki birtokáról távolíttassanak.”

Ma – többek között – ünnepeljük tehát elűzött és ezrével mártírhaltalt halt elődeinket, tisztelettel adózunk emléküknél, és igyekeznünk követni hitüket.

Március 15-én mi, magyarok együtt ünnepeltük szerte a világon a dicsőséges forradalom és szabadságharc 150. évfordulóját. Vallásügyi szempontból is igen fontos az 1848-as esztendő, hisz az **V. Ferdinánd** király által április 11-én berekesztett országgyűlés XX. törvény-cikke („A vallás dolgában”) arról rendelkezett, hogy – idézem: „E hazában minden bevett vallásfelekezetre nézve különbség nélkül tökéletes egyenlőség és viszonyosság állapíttatik meg.” Arról is szól a törvény, hogy minden egyházi iskola teljes költségtérítést kapjon az államtól.

Az újjábbkori baptizmus 150. évfordulóját ünnepeltük a milicentenárium évében. Ekkor látogatta meg egyházunkat **Jimmy Carter**, volt amerikai elnök, kedves hittestvérünk, valamint **Nilson Fanini**, a Baptista Világszövetség brazil elnöke. 450 éve kiűzött elődeink után, 125 évvel ezelőtt **Meyer Henrik** immár harmadszor szervezte új-já a missziót.

Az újjászervezés utáni évek fontos eredménye, hogy a „vallás szabad gyakorlásáról” szóló 1895. évi XLIII. törvény cikk alapján, a szükséges okmányok (hitvallás, szervezeti szabályzat) benyújtása után 1905-ben a vallás- és közoktatásügyi miniszter a baptistákat elismert vallásfelekezetté nyilvánította a 77.092/1905-ös számú miniszteri körrendelettel.

1947-ben az országgyűlés a XXXIII. törvényben egyenjogúsította a vallásfelekezeteket. Többek között ezért is érezzük alkotmányos visszalépésnek, hogy a Magyarországi Baptista Egyház – csupán a Média-törvény idevonatkozó

Az igehallgató sokaság egy része

kitétele alapján – a történelmi egyházak közül kiszoruljon. E tekintetben bizonyára törvénymódosításra lesz szükség!

A történelmiség kritériuma a történelmiség, és ehhez a baptisták vonatkozásában nem fér kétség. Természetesen van egy másik szempont, ez pedig a társadalmi hasznosság. Ez az, amit a baptisták vonatkozásában a mai napig nem ismernek eléggé a politikusok és a közvélemény. Ezért küldött egyházunk augusztus 20-ra minden országgyűlési képviselőnek és kormánytagnak egy tájékoztató levelet és egy – a velünk kapcsolatos ismereteket gazdagító – ajándékcsomagot, benne történelmünket és társadalmi szerepünket bemutató könyveket, a BékeHírűk ünnepi számait és a rólunk szóló világi sajtó cikkeit. A levélben – többek között – a következőket írtam:

„Tisztelt Képviselő Úr!

A Magyar Baptista Egyház nevében köszöntöm, és kívánom, Isten áldja meg munkáját népünk javára. Augusztus 20-a kapcsán keresem fel ezzel a küldeménynel.

Ez év júniusában levelet írtam **dr. Orbán Viktor** miniszterelnök úrnak, augusztus 11-én megbeszélést folytattam **dr. Semjén Zsolt** államtitkárral egyházunk helyzetéről és a tervezett megállapodásról. Mindketten kifejeztük együttműködési készségünket a tekintetben, hogy mielőbb létrejöjjön a megállapodás.

Mivel a baptista egyház Magyarországon kisegyház, nem várható el, hogy közismert legyen. 475 éves hazai törté-

nelmünk, valamint az, hogy világviszonylatban a baptisták a legnagyobb protestáns tömörülés, arra készítet bennünket, hogy egy „bemutató” anyagot mellékeljünk Önnek.

Megítélésünk szerint Magyarországon vannak történelmi nagyegyházak, történelmi kiségyházak (magunkat ebbe a kategóriába soroljuk), evangéliumi közösségek, nem keresztény vallási tömörülések és – sajnos – destruktív szekták. Úgy véljük – egyetértve a kormányprogrammal –, hogy számos kérdést tisztázni kellene, hisz az egyházaként bejegyzett szervezetek között egészen különös csoportosulások is vannak, melyek társadalmi hasznossága legalábbis megkérdőjelezhető, nem szólva a destruktív szektákról.

Kérem, fogadja tőlünk szeretettel a mellékelt cikkeket, könyveket, valamint az 1895-ben alapított hetilapunk, a Békehírnök néhány példányát.

A miniszterelnök úrnak írt levelünkben részletesen szólok mindarról, amit egyházunk népünkért tett, akár a legnagyobb kereskedelmi kedvezmény, akár a koronázási ékszerek hazahozatala, akár – szintén amerikai kapcsolataink révén – a határon túli magyar kisebbségek ügyében. Ezt a szolgálatot az Ige parancsa szerint végezzük, és folytatni fogjuk.

Ma, augusztus 20-án, a jubileumok jegyében tisztelettel gondolunk jogteremtő első királyunkra, *Szent Istvánra*, a baptista mártír elődökre, a '48-as hősökre és áldozatokra.

Hálát adunk Istennek az új kenyérért, melyet érdemünkön felül bőségesen adott meg ebben az évben is.

Tahi baptista táborában 75 évvel ezelőtt volt az első augusztus 20-i ünnepi konferencia. Ma, a millicentenáriumi történelmi emlékoszlop, egyházunk zászlai és a nemzeti lobogó előtt újra a Mindenható Istenhez fordulunk, Aki Gondviselő mennyei Atyánk a mi Urunk Jézus Krisztus által, és azért imádkozunk, hogy áldja meg egyházunkat és népünket e házában és határainkon túl. Imádkozunk népünk vezetőiért, hogy Istentől kapott bölcsességgel kormányozzák országunkat, azért hogy a Biblia és első törvényeink szellemében folyják az alkotmányozó munka.

*Isten óvja Népét, Isten óvja Egyházát,
Isten óvja Magyarországot! Amen*

Dr. Almási Mihály
egyházelnök

„... És felragyog neked a Krisztus”

(Igehirdetés Tahiban, augusztus 20-án)

Kedves ünneplő gyülekezet és mindazok, akik hallgatják a rádióadást!

Pál apostol, amikor Kol 1:15-től az Úr Jézus Krisztus dicsőségéről szól, ezt mondja: „Ő a láthatatlan Isten képe... benne teremtetett minden a mennyen és a földön... Ő előbb volt mindennél.” Mi, keresztény hívők nem ok nélkül beszélünk a Krisztusközpontúságról. Jézus Krisztust a Teremtő Isten, a mi Atyánk tette az első helyre, és csakis Őt illeti az elsőbbség. Hatalmasságok, fejedelemségek, császárok, államfők, egyház-

Pátkai Béla missziói titkár ígét hirdet

vezetők, a pápa és mindenki csak messze Ő utána következhet. Isten magasztalta fel Jézus Krisztust, és olyan nevet adott neki, mely minden név fölött való! (Fil 2:5-11) Vallja hát minden nyelv, hogy „Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére!” Halleluja, Ámen!

De mit mondhatunk még erről a Krisztusról? A János 8:12-ben ezt olvassuk; Jézus mondja: „Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem járhat sötéttségben, hanem övé lesz az élet világossága.” Mondhatná valaki, de hiszen ezt önmagáról állítja! A megdicsőülés hegyén az égi hang ezt mondta: „Ez az én Fiam, akit kiválasztottam, reá hallgassatok!” (Luk 9:35) Igen, mi rá hallgatunk, aki ezt mondja: „Én vagyok a világ világossága!” Az Ő fénye ragyogja be ezt a világot, de a világ ezt a ragyogást nem tudja nézni. Az emberek inkább szeretik a sötétiséget, hogy cselekedeteik titokban maradjanak. De amikor Krisz-

tus ráragyog valakire, akkor minden nyilvánvaló lesz!

A teremtetéstörténetben azt olvassuk, hogy Isten első nap teremtette meg a világosságot (1Móz 1:1-15). Mielőtt Isten a világosságot megteremtette: „a mélység fölött sötétség volt.” Isten jelenléte a világban ezt nem tűrhette. Igaz, a Napot és a többi világító testet csak ezután, a negyedik napon teremtette Isten, de mivel a „Világ Világossága” ott volt, minden feltétel biztosítva volt ahhoz, hogy világosság legyen! Isten az égitestek megteremtésével gondosan szétválasztotta a sötétiséget a világosságtól, hogy soha senki ne keverje a kettőt. Ezért akarja, hogy a te életedben is teljesen nyilvánvaló legyen, hogy Krisztus ragyog-e életed egén. Mert ha nem, akkor még sötéttségben jársz, és nem tudod, hogy hova tartasz, mi vár rád! Jézus, a világ világossága, most hozzád is szól! Mi az, ami eddig megbénított, és a sötétség rabságába taszított? Efézus 5:14-ben megvan a válasz: lelked álmomban és halálban van! Ebből az állapotból kell felébredned és feltámadnod! Sokan azért alszanak, mert azt hiszik, hogy minden rendben van életükben, és azért vannak a halálban, mert nem jöttek még Jézus Krisztushoz, aki a feltámadás és az élet! Aki a világ világossága, és akinek a fénye, ha ráragyog egy ember életére, akkor ott minden újjá lesz és megváltozik. A sötétség eltűnik és Isten csodálatos kegyelme árad szét Jézus Krisztus által. Isten örök szándéka az, hogy ne a sötétség uralma alatt legyen ez a világ. Ő az, aki ezt mondta: „sötétségből világosság ragyogjon fel, Ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.” (2Kor 4:6)

Akarsz-e kilépni a sötétségből? Vagy talán azt mondogod, hogy te nem vagy abban? Isten ígéje azt mondja, hogy a sötétségnek megvannak a jellemzői: gyűlölet, erkölcstelenség, hitelenség, békétlenség, pénzsóvárgás, büszkeség, testiség, önzés stb. Ha ezek bármelyike megvan benned, akkor még sötéttségben vagy. Kelj fel, kedves barátom, és jöjj Jézushoz! Engedd, hogy rád ragyogjon és feledtesse mindazt, ami eddig boldogtalanná és üresség tette az életedet! Elérkezett az ideje annak, hogy nemzetünk is belássa (miközben az államalapítás ünnepét tartjuk országszerte!), nincs más kiút feszültségekkel terhelt népünk, társadalmunk számára, mint a ránk ragyogó Krisztus!

(Az igehirdetést augusztus 23-án közvetítette a Kossuth Rádió)

Pátkai Béla
missziói titkár

Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló

Ünnepség Tahiban augusztus 20-án

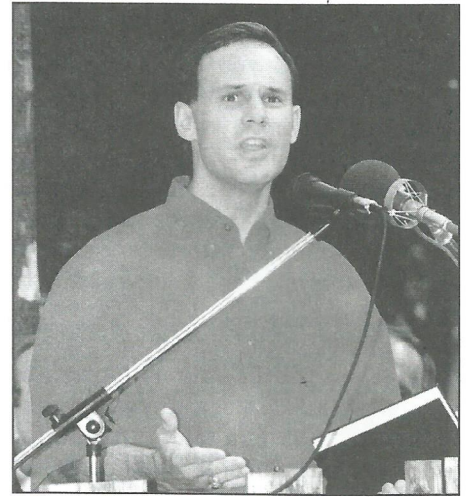
Augusztus 19-én óriási vihar vonult át Tahi Tábor fölött. Hatalmas zápor, jégesővel. A gyönyörűen előkészített pázsitot jégverte falevelek fedték, a jeges víz hömpölygött. Jó 30-40 cm mély iszap maradt utána a tábor főbejáratánál a völgyben. Késő éjszakáig, majd kora hajnaltól teherautóval viték az iszapot, tisztították a terepet még a külföldi vendégek is *Uzonyi Ferenc* gondnok testvér vezetésével.

20-án reggelre a szikrázó nap-sütésben csak a friss, tiszta levegő emlékeztetett bennünket a viharra. Minden rendben volt a táborban.

lekezetet, a lelkipásztorokat, a külföldi vendégeket, köztük a határon túli magyar baptista misszió képviselőit.

A Himnusz eléneklése közben *Pátkai Béla* missziói titkár – a külföldi delegátusok tisztelgése mellett fölvon-ta a nemzeti lobogót. Ezek után ünnepi beszédet mondott egyházunk elnöke. (Az ünnepi beszédet lapunk más helyén közöljük.)

A Központi Énekkar *Oláh Gábor* karnagy testvér vezetésével és *Pátkai Imre* zongoraművész testvér közreműködésével szolgált (Mondj új dalt!).

Dr. Steve Booth az amerikai baptisták nevében szól a gyülekezethez

Határon túli egyházvezető testvérek egy csoportja

Az érkezők most is messziről hallották a hívogató fúvós zenét, melyet a Központi Fúvósenekar „szolgáltatott” *Csontos Sándor* vezetésével. Dél előtt 10-re megtelt a tábor. Autókat már nem engedtek föl az URH rádiókkal felszerelt rendezők. A tömeg akkora volt, mint a legnagyobb tahis konferenciákon.

Az imaórán *Kovács Pál* testvér buzdította a gyülekezetet hálaadásra – konkrétan azokért a lelkipásztorokért, lelki-munkatársakért, akik az Úrhoz vezettek bennünket. Pontosan 10.30-kor megkezdődött az istentisztelet, amelyet a Magyar Rádió vasárnap délelőtt (Kossuth, 10.05) 55 percben fölvetelről, de vágás nélkül, azaz szinte „egyes adásban” közvetített. *Mészáros Kornél* főtájtár testvér imájával kezdődött az ünnep, majd együtt énekeltük a „Dicsérd az Urat, én lelkem...” kezdetű közismert éneket. *Dr. Almási Mihály* elnök testvér üdvözölte a több mint 2000 fős gyü-

A külföldön élő magyar baptisták nevében *Nyúl Zoltán* lelkipásztor, a Szerbiai Magyar Baptisták Közösségének vezetője szól a gyülekezethez.

Dankánich János beregszászi lelkipásztor felszólalása Fotók: Gere Zoltán

Elmondta, hogy újabb problémák jelentkeznek a betelepítések és a kívándorlás miatt. Köszönetet mondott az anyaország baptista közösségének a rendszeres támogatásért. (Egyházunk rendszeres pénzügyi támogatás mellett legutóbb 2 használt autóval segítette a délvidéki missziót.)

A nem magyar baptisták nevében *Dr. Steve Booth* amerikai teológiai tanár, a Déli Baptista Szövetség misszionáriusa szólt. Történelmi kapcsolataink vannak, és ezek gyümölcsözőek. *Egyedülállónak és példaértékűnek tekintik az amerikai testvérek, hogy egyházunk minden parlamenti képviselőnek és kormánytagnak ajándécsomagot küldött.* Olyan könyveket, cikkeket fénymásolatait és a Békehírnök néhány ünnepi számát, amelyek nagyobb betekintést engednek közösségünk életébe. A Déli Baptista Szövetség az ajándécsomagok költségeihez nagymértékben hozzájárult. (A költségekhez a szigetszentmiklói gyülekezet 225.000,-Ft-tal, egy magát megnevezni nem kívánó testvér 40.000,-Ft-tal, a Déli Baptista Szövetség 2.000 dollárral – mintegy 420.000 Ft – járult hozzá.)

Miután a Központi Énekkar elénekelte a „Háládat mondj az Istennek!” kezdetű éneket, *Pátkai Béla* missziói titkár igehirdetése következett. (Az igehirdetést lapunk más helyén közöljük.)

Az énekkar a „Csak Téged dicsér” c. éneket énekelte, majd *Almási* testvér az úrvacsorai szereztetési ígéret olvasta. Szólt az Úrral és egymással

Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló • Képes beszámoló

való egységünkről, arról, hogy a sorrend nem cserélhető föl: Az Úrral való közösség nélkül nincs egymással való szent közösség, majd kiosztotta az úrvacsorát. Számos alkalmi éneket hallgattunk, míg a lelkipásztor és presbiter testvérek körbevitték a kenyeret és a kelyheket az áhítatos tömegnek. Felemelő pillanatok! Az Úr szabadtéri templomában átélni a közösséget, bűnbánatra jutni, bocsánatot nyerni, és újra elindulni Vele. Egymás kezét fogva zengte el a gyülekezet: „Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt” – az áldás után pedig: „Feltámadt Hős, ó, dics’ neked...”

A „Vendégeljük meg egymást” népszerű programnak bizonyult. A kispesti bográcsgulyás, a dunaújvárosi halászlé, a szigetszentmiklósi birka-pörkölt, a debreceni töltött káposzta – és sorolhatnánk – úgy fogyott, „mintha” ingyen adták volna. Persze ingyen is adták, és bizony, aki nem állt be időben a hosszan kígyózó sorokba, az kénytelen volt „megelégedni” a sült kolbásszal, hurkával, pecsenyével, na meg a sok-sok süteménnyel, köztük a konyhások meglepetésével. Mindeközben zengett a tábor a fúvósok nagyszerű játékától...

Délután magyar külmissziós szolgálókat hallgattunk: Erdélyből, Szlovákiából, Kárpátaljáról és Szerbiából. Többek között Nemes István ukrán kerületi elnök (akinek csak a neve magyar) beszélt az ébredésről. Az elmúlt évben tízezren merítkeztek be Ukrajnában és 200 imaház épült. Az ukrán szövetség szívesen veszi a kinti magyar misszió magyarországi támogatását. Felszólalt Dankánich János beregszászi lelkipásztor, megköszönve az új imaházat és missziós központot, melyet egyházunk vásárolt Beregszászon. Borbély Árpád szabadkai lelkipásztor pedig a megújuló délvidéki misszióról beszélt.

Természetesen egész nap vidám játékok sora folyt. A sorsoláson a nyertesek megkapták a Tékozló fiú c. most szinkronizált kazettát a Billy Graham videotékától, melyet Pátkai testvér hozott létre. Az áldott békés együttlét után csak estefelé indultunk haza, megállapítva: most is jó volt itt lenni!

Viszontlátásra Tahiban 1999. augusztus 20-án!

Dr. A. M.

*A „toronyzenét”
szolgáltató fúvósok
egy csoportja*

Zászlófelvonás

Az ünnepi asztal

*Egyik
„étkezősarok” a
„Vendégeljük meg
egymást” – népszerű
programból*

A kibővített Központi Énekkar a délutáni istentiszteleten

Fotók: Gere Zoltán

AKIK HAZAMENTEK

PESTERZSÉBET: Maróthi Jánosné testvérünket néhány nappal 81. születésnapja előtt hívta haza az Úr. Temetése július 11-én volt szülőfalujában, Órbottyánban. Testvérnőnk fiatalon adta át szívét a Megváltónak, és mindvégig hűséges tagja volt közösségünknek. Bemerítő ruháját 65 éven át megőrizte, és az utolsó kívánsága teljesítéseként abban temettük el. A gyászistentiszteleten *Nemeshegyi Zoltán* és *Révész Benjámin* lelkipásztor testvérek hirdették Isten ígését.

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY: Rácz József testvérünk 1998. július 1-jén minden előzetes tünet nélkül hirtelen rosszul lett. A család azonnal hívta az orvost, az orvos a mentőt, de mire a mentő megérkezett, Rácz testvérünk már a Nagy Mentő karjaiban pihent. Élt 58 évet.

Dombi Kálmán testvérünk a kabai gyülekezetnek volt tagja, idős napjait Hajdúböszörményben az Orosz család gondoskodásában töltötte. Július 26-án reggel még kedélyesen fogadta a számára készített reggelit, mire az ebédet vitték, már halott volt. 88 évet élt. Mindkét testvér ravatalánál *Dan Zoltán* lelkipásztor testvér hirdette az ígét, az énekkar pedig az örökhazába hívó énekekkel vigasztalta a gyászolókat.

KOMLÓ: S. Nagy Lajos presbiter testvér három hónapos súlyos betegség után július 9-én hajnalban aludt el csendben, szerettei körében. Testvérünk több mint négy évtizedig volt a gyülekezet vezetője. Jézus Krisztus iránti szeretettől hajtva építette a lelki közösséget és az Úr házat. Neve, munkássága ismert a dunántúli diakónus munkában, sőt az egész ország testvérisége előtt. Erősen igénybevétele teste elfáradt, de a szeretetben, imaéletben, jótékonyágában, igehirdetésben fáradhatatlannak ismertük. Nehéz időben hordozta panasz nélkül a munka terhet, mindig lelkesítve a testvéreket is. Bizonyágtevő életére a közösségen kívül is felfigyeltek.

Az Úrtól 76 földi életét kapott. A boldog találkozás reményében temették július 15-én.

„Vigyázzatok ..., mert amely órában nem gondoljátok...”

Alakuló vonószenekekarhoz hangszereket vásárolnánk: nagybőgőt, csellót, hegedűt, brácsát. Érdeklődni lehet telefonon: 06/1/303-46-23; levélben: 1081 Budapest, Kun u. 12. 3/36 – Balázs József

A „fertőzés”

„Én, nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus! Én magam tehát értelmekkel az Isten törvényének szolgálók ugyan, testemmel azonban a bűn törvényének.” (Róm 7:24-25)

„Én, szegény szerencsétlen...” – sokan elmondják ezt sajnálattal magukat. Talán Te is... Úgy érzed, hogy mindenki elhagyott? Súlyos betegség gyötör? Talán nem állnak veled szóba? Nem hagynak szóhoz jutni? Kétségek között élsz? Félelmeid vannak? Nem értenek meg? Visszatérő bűneid vannak?... stb.

Ne hagyd el magad! Ne légy bizmatlan! Bízz az Úrban! Bízz a testvéreidben és bízz önmagadban! Ki kell szabadulnod az önzés és önsajnálát bűnköréből! Amíg magaddal és saját nyavalyáiddal vagy elfoglalva, addig nem tudsz kiszabadulni az ördögi körből. Jézus Krisztus az, aki megszabadít önmagad felesleges gyötresétől és a depressziótól.

Amíg a saját bűneid felett gyötrődsz, és a bűnök okozta sebeket „nyaldosod”, addig a bűn mocsarában kell vergődnöd és kapálóznod. Jézus az, aki megszabadít és megbocsát! Ő az, aki megment ebből a kárhozatos életmódból.

„Bölcsész teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” (Zsolt 32:8) Az Ő tanácsa – többek között –, a szolgálat. Amikor másoknak szolgálsz és másokkal törődsz, elfelejted ezek „rossz szájízét”. A szolgálat az egyetlen útja a keserűség helyetti örömmel. Örvendezz, és ne sajnálkozz!

„Ügyeljete arra, hogy senki se hajoljon el Isten kegyelmétől, hogy a keserűségnek gyökere felnövekedve kárt ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.” (Zsid 12:15)

Majná Zsolt

Az augusztus 20-i Tahi ünnepi konferencia videokazettán megrendelhető a Baptista Könyvterjesztésben vagy a következő címen:

Fodor László
1188 Budapest
Podhorszky u. 72/b.
Tel.: 295-45-68

Ugyanerről az alkalomról hangkazetta is megrendelhető a könyvterjesztésben:
Baptista Könyvesbolt
1074 Budapest, Hársfa u. 33.
Tel.: 352-9732

Vidd Jézust az iskolába!

Örömmel tudatjuk, hogy ebben az évben is folytatódhat a „Vidd Jézust az iskolába!” program. Eddig a különböző felekezetekből 684 önkéntes kapcsolódott be a munkába, segítségével már 1780 iskolát sikerült felkeresni. A felkeresett iskolák 83%-a fogadta el a csomagot, ami a Nemzeti Alaptantervnek megfelelő Oktatói segédletből, Lukács evangéliumból és az erre épülő Jézus élete c. videofilm-ből áll. Ilyen formában mintegy 3000 iskola eléréséhez hívunk mindenkit, aki bekapcsolódna ennek a rendkívüli lehetőségnek a megvalósításába. A szükséges felkészítés 1998. október 10-én 10.00-17.00-ig lesz Budapesten. További információért és részletes felvilágosításért hívja a Timóteus Társaság irodáját: (06-1) 228-80-78!

Meghívó a Dunántúli Nőkonferenciára

Helye: Balatonföldvár – Bethesda Misziói Ház (Spúr I. u. 21.)

Időpont: 1998. szeptember 12. szombat 9.00 óra

Téma: „Egy édesanya, aki nem ismert akadályokat, azaz: hogyan imádkozunk gyermekünkért?”

Előadó: Bukovszky Ákosné (Szegedi Viola)

Szeretettel várunk!

Békehírnök

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

Felelős szerkesztő:

Nagy Imre

Felelős kiadó:

Dr. Almási Mihály

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352-9993; Fax: 352-9707

Csekkzámlaszám: 11706016-22163851

Kéziratot nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Tördelőszerkesztő:

Papp Szabolcs

Nyomtatás: MA-PRINT Bt. Tel.: 226-5540

Felelős vezető: Mayer Gábor

HU ISSN 0133-1256

MEGJELENT

az anabaptisták

Magyarországra érkezésének 475., a '48-as forradalom és szabadságharc 150.

és a baptista misszió legutóbbi újjászervezésének 125. évfordulóján.

Ára: 35 Ft.